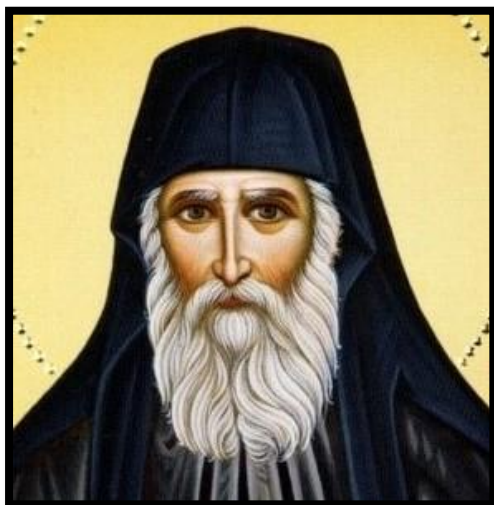

Ορθόδοξο Τριμηνιαίο Χριστιανικό Περιοδικό

ΤΟ ΛΕΝΤΙΟΝ

«...ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ...» (Ιωάν. ΙΓ στ.4,5)

Άγιος Παΐσιος ο Άγιορείτης

Ο προστάτης της Ενώσεώς μας

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
«ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»**

**Έτος 3^ο Τεύχος 9^ο Μάρτιος - Μάϊος 2021
ΑΘΗΝΑΙ**

Διατίθεται Δωρεάν

Ο Σκοπός μας & Πληροφορίες της Ενώσεως.....	2
Ουκ ήλθον διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονεῖσαι.....	3
Οι κληρονόμοι του Ουρανοῦ.....	4
Αυτὸς εἶναι τὸ Α καὶ τὸ Ω.....	7
Ἡ Θεία λειτουργία εἶναι ἡ ταυτότητά μας.....	9
Τί εἶναι τὸ Τριῶδιον, γιατί ονομάζεται ἔτσι.....	12
Ἡ Αγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.....	14
Ἡ Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ με τὰ μάτια τῶν Πατέρων.....	18
Εὐχαριστία, ἡ πράξις που ἀντέχει πέραν τοῦ θανάτου.....	20
Χαριτωμένες στιγμές μελῶν τῆς ἐνώσεώς μας.....	23
Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεοῦ.....	25

Πληροφορίες καὶ ἐγγραφές μελῶν στα τηλέφωνα:

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς τομείς τῆς ἐνώσεώς μας:

- Συντροφιά σε ηλικιωμένους καὶ ἀνάγνωση ψυχοφελῶν βιβλίων.
- Παροχή συμβουλῶν καὶ πληροφοριῶν που ἀφοροῦν σε θέματα καθημερινῆς πρακτικῆς (συνταγογράφηση φαρμάκων κ.λ.π..)
- Μεταφορά ηλικιωμένων σε νοσοκομεία ἢ ἄλλους ἰατρικοὺς φορεῖς.
- Παροχή ἐργασιῶν οικείας (π.χ. υδραυλικές ἐργασίες, ηλεκτρικές, κ.α.)

2102281734 / 6974606161

Δευτ.-Τετ.-Σαβ. 10:00-14:00

Τριτ.- Πέμπ. 10:00-14:00 & 17:00-20:00

Ἡ Ἰστοσελίδα μας: www.poeka.gr

Ἐδρα τῆς Ενώσεως: Σάρωνος 6,

Τ.Κ. 111 43 Ἀθήνα

Email: diakonoι.xristou@gmail.com

Α.Φ.Μ.: 997249989, Δ.Ο.Υ. ἸΔ Ἀθηνῶν.

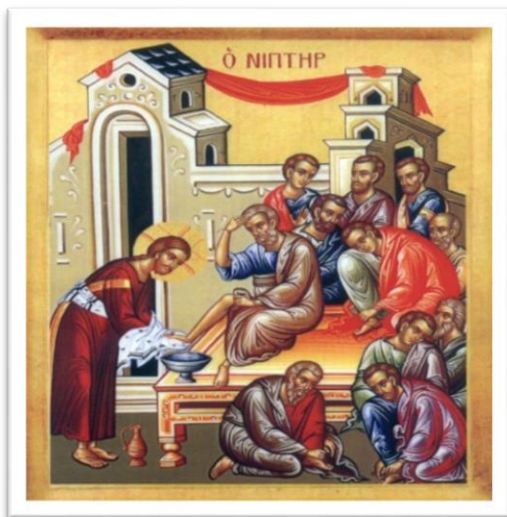
Για Δωρεές - Ἐγγραφές - Συνδρομές

Τράπεζα Πειραιῶς:

IBAN: GR34 0172 0450 0050 4509 1901 473

(Παρακαλῶ σε περίπτωση κατάθεσης νὰ ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμό σας γιὰ νὰ σας ἀποστέλλεται ἀπόδειξη)

«Καί γάρ ο υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν» (Μάρκ. ι' 1-45)

Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι ο πρώτος διάκονος-υπηρέτης-πάντων των ανθρώπων, πρὸς χάριν των οποίων έγινε καί ἄνθρωπος δια να τους διακονήσει. Ἐχοντας σημαία και λάβαρο τη διδαχή αυτή του Χριστού, με την οποία αναδημιουργείται ο νέος λαός του Θεού παρακαλούμε τον ενανθρωπίσαντα δι' ἡμᾶς Κύριο να μας ευλογεί, ὡστε να πορευόμαστε πάντοτε ως διάκονοι των ελαχίστων αδελφών Του.

«ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε». (Ματθ. κε' 31-46)

Σκοπός και πόθος μας είναι να κοινωνήσουμε και να διακονήσουμε τον Χριστό, εν τω προσώπῳ ἐνὶ ἐκάστῳ τούτων τῶν ἐλαχίστων αδελφών μας

Οι κληρονόμοι του ουρανού

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Εκδόσεις «Παρησία»
Αθήνα 2016)
Έβδομος Όροφος

(...συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

*«Μακάριοι οι ειρηνοποιοί,
ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται»*

Η καθαρή καρδιά αποτελεί το θεμέλιο της ειρήνης. Σ' αυτό το θεμέλιο χτίζεται ο όροφος της ειρήνης, ο έβδομος όροφος της πυραμίδας του Παραδείσου που ανυψώνεται στους ουραμούς. Δε μπορεί να έχει ειρήνη η καρδιά εκείνη που είναι γεμάτη από ψευδείς σκέψεις, τρελές επιθυμίες για τον πεπερασμένο κόσμο και τα χυδαία πάθη, επειδή όλο αυτό προκαλεί ταραχή και ξεσηκώνει σκοτεινές θύελλες στη ζωή του ανθρώπου.

Στα ύψη καθαρίζεται το θολό νερό ακόμα και από τους πιο βρώμικους λάκκους. Σήκωσε κι εσύ, άνθρωπε, την καρδιά σου ψηλά και ο ουρανός θα στην καθαρίσει. Στην καθαρή καρδιά θα κατοικήσει η ησυχία. Και σ' αυτή την ησυχία θεωρείς τον Θεό.

Η ειρήνη είναι πνευματική απόλαυση, όπως και η καθαρή καρδιά είναι πνευματική απόλαυση.

Όποιος έχει ειρήνη μέσα του, έχει και μεγάλη απόλαυση μέσα στην ψυχή του. Κι αυτή την απόλαυση κανείς δε μπορεί να του την αρπάξει. Όποιος έχει ειρήνη, έχει τον Χριστό, αφού έχει ειπωθεί: *Αυτός είναι η ειρήνη μας* (Εφ.β', 14). Όποιος κρατιέται από τον πρίγκιπα της ειρήνης, αυτός πρέπει να έχει ειρήνη, αφού ο Χριστός αποκαλείται *πρίγκιπας της ειρήνης* (Ησ. 9,6). Όποιος στην καταγίδα κουνιάζει στον Χορηγό της ειρήνης,

έχει η ειρήνη και δε φοβάται. *Ειρήνην αφήμι υμίν* (Ιω.ιδ, 27), είπε. Όποιος λέει ότι έχει τον Χριστό μέσα του, μας λέει ήδη ότι έχει ειρήνη.

Έτσι με τον Χριστό λαμβάνουμε ειρήνη, χωρίς τον Χριστό πότε. Ο Παύλος μίλα αρκετά για την συμφιλίωση με τον Θεό. Όμως αυτή η συμφιλίωση δεν είναι συναλλαγή ανάμεσα στη θέλησή μας και τη θέληση του Θεού, αλλά πλήρης και χαρούμενη υποταγή του θελήματός μας στο θέλημα του Θεού. Ο Παύλος μιλά για την συμφιλίωσή μας με τους συνανθρώπους μας. Αλλά κι αυτό δεν σημαίνει συναλλαγή του θελήματός μας με το θέλημα των άλλων. Σ' αυτή τη συναλλαγή, σ' αυτό το παζάρι, σ' αυτό το αλισβερίσι, οι άνθρωποι ειρήνευαν για χιλιάδες χρόνια, και ποτέ δε συμφιλιώθηκαν. Όμως ο απόστολος Παύλος θέλει να θεμελιώσει την ειρήνη ανάμεσα στους ανθρώπους μέσα από την καθολική αναγνώριση του θελήματος του Θεού.

Όποιος την εισπνέει, εκείνος και την εκπνέει.

Όποιος εισπνέει την ειρήνη του Θεού μέσα του, εκείνος την εκπνέει και την διευρύνει γύρω του. Χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια, εντελώς εύκολα, όπως είναι εύκολη η αναπνοή. Να εφαρμόζεις την ειρήνη σημαίνει: Να λαμβάνεις και να δίνεις. Να λαμβάνεις ειρήνη από τον Θεό και να τη δίνεις στους ανθρώπους και στα θηρία γύρω σου. Ναι, και στα θηρία: οι άγιοι τού Θεού ζούσαν ειρηνικά και με τα θηρία, τα χάιδευαν σαν να ήταν πράα αρνάκια. Άρα και τα θηρία καθώς και ολόκληρη τη φύση γύρω μας, αφού η φύση δεν ταράσσεται από τίποτα άλλο παρά από την αμαρτωλή ανησυχία του ανθρώπου. Η ειρήνη των ανθρώπων δεν προέρχεται από τη φύση, αλλά αντιθέτως, η ειρήνη της φύσης προέρχεται από τους ανθρώπους. Μόλις επικρατήσει ειρήνη ανάμεσα στους ανθρώπους τότε απολαμβάνει την ειρήνη και η φύση.

Ο ειρηνοποιός θα αποκαλεστεί υιός του Θεού. Θα αποκαλεστεί όμοια με αυτό που ο Χριστός είναι αιώνια. Ο ειρηνοποιός

επιτελεί το έργο του Χριστού. Στο όνομα του επουράνιου Πατέρα ευαγγελίζεται την αδελφосύνη των ανθρώπων, και εν ονόματι της φιλοθείας την φιλαλληλία. Για να εισαγάγει την ειρήνη ανάμεσα στους ανθρώπους, τους νουθετεί και τους ανυψώνει σε μία ανώτερη θέση συγγένειας. Και σ' αυτήν την ανώτερη θέση μπορεί να δημιουργηθεί πραγματική και διαρκής ειρήνη.

Η πολιτική ειρήνη είναι ανέφικτη, μόνο η αδελφική ειρήνη είναι εφικτή. Όχι ως συμπολίτες, αλλά ως αδέρφια μπορούμε να υιοθετήσουμε τη Θεϊκή ειρήνη, την αληθινή ειρήνη. Ο ειρηνοποιός είναι αναμφισβήτητα κήρυκας της μεγάλης και στενής συγγένειας της οικογένειας του Θεού, κήρυκας της ουράνιας πατρότητας και αδελφότητας των ανθρώπων. «Αδέρφια είστε, έχετε ένα Πατέρα στους ουρανούς!». Αυτό είναι το αλάνθαστο επιχείρημα της ειρήνης του ειρηνοποιού, στο οποίο κανείς εχέφρων δε μπορεί να αντισταθεί. Αυτό αποτελεί την υψηλότερη δικαίωση και έμπνευση της ειρήνης μεταξύ των ανθρώπων. Μαζί μ' αυτό ο ειρηνοποιός αδιαλείπτως προσεύχεται στον προσβεβλημένο Θεό: «Συγχώρεσέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν, συγχώρεσέ τους, παιδιά Σου είναι, και Σύ ο Πατέρας τους!». Και ο Θεός ακούει τον ειρηνοποιό γιο του, και για χάρη του παρέχει στους ανθρώπους το Πνεύμα Του το Άγιο, που φέρει το ουράνιο δώρο της ειρήνης στις θυμωμένες ψυχές.

Και η ειρήνη είναι υγεία.

Έτσι, εφαρμόζοντας την ειρήνη, χτίζεται ο έβδομος όροφος της πυραμίδας του Παραδείσου. Ο όροφος αυτός είναι σα να χτίστηκε από ατόφιο χρυσάφι. Και διαθέτει την ειρηνική λάμψη του χρυσού.

(συνεχίζεται...)

Αυτός είναι το Α και το Ω

Στη Χημεία,
Αυτός μετέτρεψε το νερό
σε κρασί..
(Κατά Ιωάννη 2. 1-11)ν

Στη Βιολογία, γεννήθηκε
χωρίς να έχει συλληφθεί
στη κοιλία της μητέρας
Του με τον φυσικό τρόπο..
(Κατά Ματθαίον 1. 18-25)

Στη Φυσική,
διέψευσε το νόμο της
βαρύτητας,
όταν περπάτησε πάνω στα
κύματα και όταν ανελήφθη
στους ουρανούς..
(Κατά Μάρκον 6. 49-51)

Στην Οικονομία, απέρριψε τη θεωρία των Μαθηματικών όταν ταΐσε
5.000 άτομα έχοντας μόνο πέντε άρτους και δύο ψάρια και στο
τέλος ακόμα περίσσεψαν και δώδεκα κοφίνια γεμάτα..
(Κατά Ματθαίον 14. 17-21)

Στην Ιατρική, θεράπευσε αρρώστους, παράλυτους και τυφλούς
χωρίς να τους χορηγήσει κανένα φάρμακο. (Κατά Ματθαίον 9.19-
22 & Κατά Ιωάννη 9. 1-15)

Η Ιστορία μίλησε για Αυτόν πριν και μετά από Αυτόν.
Αυτός είναι το Άλφα και το Ωμέγα,
η αρχή και το τέλος.

Αυτός ονομάστηκε Θαυμαστός, Σύμβουλος, Αρχοντας Ειρήνης,
Βασιλιάς των Βασιλιάδων και Κύριος των Κυρίων.

(Ησαΐας 9. 6)

Καθώς είναι γραμμένο στην Βίβλο ότι κανένας δεν φτάνει στον
Πατέρα τον ουράνιο παρά μονάχα δια μέσω Αυτού.

Αυτός είναι η μόνη οδός (Κατά Ιωάννη 14.6)

Επομένως....

Ποιός είναι Αυτός ?

Αυτός είναι ο Κύριος , ο Ιησούς Χριστός.

Οι οφθαλμοί που διαβάζουν αυτό το μήνυμα δεν φοβούνται το
κακό.

Το χέρι που θα στείλει αυτό το μήνυμα δεν εργάστηκε ματαιώς.

Το πιο Ισχυρό πρόσωπο στην Ιστορία όλου του κόσμου ήταν ο
Χριστός.

Αυτός δεν είχε δούλους και παρόλα αυτά τον καλούσαν Κύριο.

Δεν είχε κανέναν τίτλο σπουδών και ωστόσο τον αποκαλούσαν
Διδάσκαλο.

Δεν είχε φάρμακα αλλά τον καλούσαν Γιατρό ψυχών και σωμάτων.

Δεν είχε στρατό κι όμως οι βασιλιάδες τον φοβόντουσαν.

Δεν νίκησε ποτέ στρατιωτικές μάχες και παρόλα αυτά κατέκτησε
τον κόσμο.

Δεν διέπραξε κάποιο έγκλημα κι όμως σταυρώθηκε.

Ετάφη και παρόλα αυτά ΖΕΙ.....

Η Θεία λειτουργία είναι η ταυτότητά μας

Είναι φανερό από την ειδησιογραφία των ημερών, ότι θα προσπαθήσουν πάντες να αποδώσουν την αύξηση των επιδημικών κρουσμάτων στην Εκκλησία. Κι αυτό για να τιμωρήσουν την «απειθεία» της. Δεν είμαι βέβαια από εκείνους που θεωρούν ότι η Εκκλησία δεν κάνει ποτέ λάθη. Ωστόσο έχω την αίσθηση όπως κάθε λογικός άνθρωπος που βλέπει και ακούει τι συμβαίνει καθημερινά γύρω του, ότι είναι ελάχιστοι εκείνοι που πειθαρχούν στα υγειονομικά μέτρα. Μια βόλτα στις μεγαλουπόλεις των Αθηνών και Θεσσαλονίκης, στα μέσα μαζικής μεταφοράς και σούπερ μαρκετ, θα μας πείσει για του λόγου το αληθές. Βέβαια, σε όλα αυτά ας συνυπολογίσουμε και όλα τα κρυφά ρεβεγιόν των εορταστικών ημερών. Πάντως όπως κι εάν έχει, το μόνο σίγουρο είναι πως δεν θα ευθύνεται η εκκλησία με τις δυο ώρες λατρείας την ημέρα των Θεοφανείων για την αύξηση των κρουσμάτων. Είναι αστείο και μόνο να το λέμε.

Ας έρθουμε τώρα στο θέμα που πάλιν και πολλάκις τίθεται στον δημόσιο διάλογο και έχει να κάνει με τον τρόπο μεταλήψεως της

Θείας Κοινωνίας. Ας ξεκαθαρίσουμε εξ αρχής κάτι που είναι σημαντικό, μια και δίχως αυτή την κατανόηση δε μπορεί να υπάρξει καμία σοβαρή προσέγγιση στο θέμα.

Για την Ορθόδοξη εκκλησία και την θεολογία αυτής, το θέμα μετάδοσης της θείας κοινωνίας, μπορεί να μην είναι ζήτημα δογματικό, αλλά είναι θεολογικό και ανθρωπολογικό. Και τι εννοώ με αυτό. Η ορθόδοξη θεολογία, αναπτύχθηκε από λαούς που ανήκουν στην Ανατολή. Αυτό σημαίνει ότι πρακτικές και αντιλήψεις των λαών αυτών έχουν μεταφερθεί στην παράδοση της.

Οι ιστορικές κοινωνίες της Ανατολής, θεωρούσαν ότι η μετοχή στο κοινό ποτήριο φανερώνει ένα άλλο τρόπο υπάρξεως και σχέσεως. Όταν πίνουμε από το ίδιο ποτήρι δηλώνουμε φιλία, οικειότητα και εγγύτητα. Μιλάμε με όρους κοινότητας και οικογένειας. Ήταν λοιπόν φυσιολογικό αφού η εκκλησία φανερώνεται μέσα στην Θεία Ευχαριστία ως σώμα Χριστού, ως κοινότητα πίστεως, να μετέχει με κοινό τρόπο στην μετάληψη του Σώματος και Αίματος του Χριστού. Οι κοινοτικές και αδελφικές σχέσεις των μελών της ταυτοποιούταν μέσα στην Θ. Λειτουργία στην μετοχή του κοινού ποτηρίου.

Ας μην ξεχνάμε ότι θεολογικά η Θεία Ευχαριστία είναι η μετοχή στην δόξα της Βασιλείας Του Θεού. Τα πάντα και οι πάντες ενώνονται στο σώμα του Αναστημένου Χριστού. Η διασκορπισμένη και κατακερματισμένη από την αμαρτία και τον θάνατο ανθρωπότητα, ενώνεται και πάλι σε ένα σώμα, το σώμα της εκκλησίας, δηλαδή του Χριστού. Αυτή η ενοποίηση συμβολίζεται από την μετοχή στο κοινό ποτήριο.

Είναι σημαντικό να καταλάβουν οι επικριτές της εκκλησίας την θεολογική και ανθρωπολογική αντίληψη που υπάρχει πίσω από την λατρευτική πράξη. Η Ορθόδοξη εκκλησία από τις απαρχές της μέχρι και σήμερα, δεν γνωρίζει άλλο τρόπο να πραγματώνεται σε σώμα και κοινότητα πίστεως πέρα από την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας. Είναι ο τρόπος που λαμβάνει ταυτότητα μέσα στην ιστορία και πορεύεται στα έσχατα.

Εδώ όμως τίθεται ένα σημαντικό ερώτημα. Ποιος αλήθεια είναι αυτός που ζητάει την αλλαγή αυτή; Οι πιστοί; Είναι θέμα της κοινότητας; Ζήτησε η Ευχαριστιακή κοινότητα από τους

Επισκόπους και Πρεσβυτέρους, να αλλάξουν τον τρόπο μετάδοσης της Θείας Κοινωνίας; Όχι βέβαια. Δεν συνέβη ποτέ κάτι τέτοιο. Το αίτημα αυτό είναι στην συντριπτική του πλειοψηφία όλων εκείνων που είτε δεν έχουν καμία σχέση με την πίστη της λατρεύουσας κοινότητας, είτε αυτών που εθμικά και απολύτως πολιτισμικά μετέχουν σε κάποιες εορτές αυτής.

Κλείνοντας λοιπόν ας ξεκαθαρίσουμε κάποιες βασικές αρχές:

1. Η Ορθόδοξη εκκλησία είναι συντριπτικά μια λατρεύουσα κοινότητα.
2. Η Εκκλησία υπάρχει εκεί που τελείται Θεία Ευχαριστία.
3. Για τον Ορθόδοξο χριστιανό η μετοχή στην Θ. Ευχαριστία είναι ταυτοτικό ζήτημα. Όταν του λες δεν μπορείς να μετέχεις στην Θεία Λειτουργία τον ακυρώνεις, διότι δεν γνωρίζει ιστορικά άλλο τρόπο να λαμβάνει εκκλησιολογική ταυτότητα.
4. Μέλος της εκκλησίας δεν σε κάνει η ηθική αλλά η μετοχή στην Θεία Ευχαριστία.

Η σωτηρία δεν νοείται ως ηθικό μέγεθος αλλά ως οντολογική αλλαγή. Γι' αυτό και η μετοχή στα δυο μυστήρια της εκκλησίας Βάπτισμα και Ευχαριστία, δεν είναι πράξη ηθική ή ψυχολογική αλλά οντολογική. Συντελείται μια νέα γέννα που ξεπερνάει την βιολογική. Η βιολογικότητα οδηγεί στον θάνατο, ενώ η εκκλησιαστικότητα την υπέρβαση του θανάτου.

5. Ο τρόπος μετάδοσης του σώματος και αίματος του Χριστού, μπορεί να μην είναι θέμα δογματικό, αλλά έχει θεολογικές και ανθρωπολογικές διαστάσεις. Μπορεί να αλλάξει ο τρόπος μετάδοσης, αλλά μονάχα εάν αυτό είναι αίτημα της κοινότητας των πιστών δια των πρεσβυτέρων και του Επισκόπου τους και σε καμία περίπτωση όλων εκείνων που ονειρεύονται την περιθωριοποίηση της εκκλησίας από το δημόσιο βίο.

Πρωτ. Χαράλαμπος Λίβνος Παπαδόπουλος

Τί είναι το Τριώδιο, γιατί ονομάζεται έτσι, πότε ξεκινά και πότε ολοκληρώνεται;

Τριώδιο ονομάζεται, σύμφωνα με τους κανόνες της ορθόδοξης χριστιανικής εκκλησίας, η κινητή περίοδος που ξεκινά την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο.

Το Τριώδιο έχει λάβει την ονομασία αυτή από το ομώνυμο εκκλησιαστικό βιβλίο, το Τριώδιο, το οποίο περιλαμβάνει τους ύμνους που ψάλλονται στις εκκλησίες κατά τη συγκεκριμένη περίοδο.

Οι ύμνοι αυτοί έχουν τρεις ωδές σε αντίθεση με τους υπόλοιπους ύμνους τις εκκλησίας, οι οποίοι έχουν εννέα ωδές. Αυτός είναι και ο λόγος που το βιβλίο αυτό, και κατ' επέκταση και η συγκεκριμένη χρονική περίοδος, ονομάστηκαν Τριώδιο.

Οι ύμνοι του Τριωδίου γράφτηκαν από τον 5ο έως τον 15ο αιώνα μ.Χ. Χειρόγραφα των ύμνων του Τριωδίου σώζονται από τον 10ο αιώνα μ.Χ. ενώ για πρώτη φορά τυπώθηκε, το εν λόγω βιβλίο, στα Ελληνικά το 1522 μ.Χ. στην Βενετία.

Το Τριώδιο, ως χρονική περίοδο, αναφέρεται στις τρεις πρώτες εβδομάδες που οι χριστιανοί ετοιμάζονται για την μεγάλη νηστεία της Σαρακοστής. Κάθε Κυριακή αυτών των τριών εβδομάδων έχει τη δική της σημειολογία.

Η πρώτη, η Κυριακή του Τελώνη και Φαρισαίου προτρέπει τους Χριστιανούς να είναι ταπεινοί, όπως ο Τελώνης και όχι υπερήφανοι όπως ο Φαρισαίος.

Η δεύτερη, η Κυριακή του Ασώτου, διδάσκει την αξία της μετάνοιας και το μεγαλείο της συγχωρέσεως.

Το Σάββατο πριν από την τρίτη Κυριακή ονομάζεται Ψυχοσάββατο ή Σάββατο των Ψυχών. Καθιερώθηκε από την εκκλησία ως ημέρα που προσευχόμαστε και προσφέρουμε κόλλυβα για όλους αυτούς που για διάφορους λόγους δεν μνημονεύονται σε μνημόσυνα. Όπως είναι άνθρωποι που δεν τους απέμειναν συγγενείς, ώστε να τους κάνουν μνημόσυνο. Παρόλο που κάθε Σάββατο του έτους είναι αφιερωμένο από την εκκλησία μας στους θανόντες, το συγκεκριμένο Σάββατο έχει ιδιαίτερη σημασία, καθώς ακολουθεί η Κυριακή της Απόκρεω, η οποία αναφέρεται στην Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και έτσι παρακαλούμε το Θεό από την προηγούμενη να τους αναπαύσει.

Η τρίτη Κυριακή, η Κυριακή της Απόκρεω, αναφέρεται στην Δευτέρα Παρουσία, στην κρίση που θα λάβει χώρα, καθώς επίσης και στη χριστιανική αγάπη. Ονομάζεται δε έτσι, επειδή είναι η τελευταία ημέρα που οι Χριστιανοί επιτρέπεται να φάνε κρέας.

Η εβδομάδα που ξεκινά ονομάζεται και εβδομάδα της Τυρινής ή Τυροφάγου. Εβδομάδα που επιτρέπεται η βρώση τυροκομικών, αυγών και ψαριών, εκτός κρέατος (Λευκή Νηστεία).

Η τέταρτη, η Κυριακή της Τυροφάγου, αναφέρεται στην εξορία των πρωτόπλαστων από τον Παράδεισο. Έτσι, το Ευαγγέλιο της ημέρας παροτρύνει τους πιστούς να νηστεύουν χωρίς να το επιδεικνύουν, να συγχωρούν όσους τους έχουν βλάψει και να διάγουν βίο ενάρετο και ελεήμονα.

Ακολουθεί η Καθαρά Δευτέρα, με την οποία ξεκινά η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Περίοδος νηστείας, προσευχής, περισυλλογής, κατά την οποία οι πιστοί προετοιμάζονται για την μεγάλη Εβδομάδα και την Ανάσταση του Κυρίου.

Οι μοναχοί μας κάνουν το λεγόμενο τριήμερο δηλαδή τις τρεις πρώτες ημέρες της Μεγ.Τεσσαρακοστής νήστευαν τελείως. Τρώνε μόνο αντίδωρο.

www.dogma.gr

Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή: Η προετοιμασία και η πορεία προς το Πάσχα

Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι η Χριστιανορθόδοξη χρονική περίοδος της νηστείας και της πνευματικής, ψυχικής και σωματικής προετοιμασίας των πιστών για το Άγιο Πάσχα. Ονομάστηκε Τεσσαρακοστή, σε ανάμνηση της νηστείας του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού στην έρημο, η οποία είχε διαρκέσει σαράντα ημέρες. Είναι η αρχαιότερη από όλες τις μεγάλες νηστείες της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Καθιερώθηκε τον 4ο μ.Χ. αιώνα. Αρχικά διαρκούσε έξι εβδομάδες, ενώ αργότερα προστέθηκε και άλλη μία εβδομάδα. Διαρκεί συνολικά 48 ημέρες, μαζί με την Μεγάλη Εβδομάδα. Ξεκινά την Καθαρά Δευτέρα και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο.

Βέβαια, η ονομασία Μεγάλη Τεσσαρακοστή ή Μεγάλη Σαρακοστή, δεν οφείλεται στη μεγάλη διάρκειά της, αλλά στην μεγάλη σημασία του κοσμοσωτηρίου γεγονότος της Αναστάσεως του Κυρίου μας, και σε ανάμνηση των παθών Του. Μέσα σε αυτό το στάδιο των αγώνων,

με τη νηστεία, την εξομολόγηση, την προσευχή, την ελεημοσύνη, τις συχνές ακολουθίες, και όλα τα πνευματικά παλέματα προετοιμάζεται ο κάθε Χριστιανός για να αναστηθεί κι αυτός από τα πάθη και τις αμαρτίες του.

Και, με τη βοήθεια του Θεού, ξεκινά αυτό το πνευματικό μας οδοιπορικό προς το Άγιο Πάσχα. Εγκαινιάζεται η προετοιμασία μας με το τριήμερο, που είναι οι τρεις πρώτες ημέρες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Τρεις ημέρες απόλυτης νηστείας, ασιτίας, χωρίς καθόλου φαγητό και νερό, κυρίως στη λαύρα του Αγίου Σάββα, στο γυναικείο κοινόβιο στη Βηθανία, αλλά και σε άλλα μοναστήρια των Αγίων Τόπων. Είναι δύσκολο το τριήμερο αυτό. Δεν είναι εύκολη υπόθεση, αλλά βοηθά με τον καλύτερο τρόπο στην έναρξη του πνευματικού μας αγώνα. Μοιάζει με πένθος, μιας και κόβονται εντελώς οι σωματικές μας δυνάμεις και το μυαλό μας περιορίζεται μόνον στα πνευματικά. Ούτε διακονίες, ούτε διακονήματα τις τρεις αυτές πρώτες ημέρες, παρά μόνον προσευχή και ακολουθίες.

Έτσι λοιπόν, η Καθαρά Εβδομάδα, ή η Καθαροβδομάδα όπως επίσης λέγεται -επειδή οι πιστοί «καθαίρονται δια της νηστείας»- είναι η αρχή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Μας εισάγει σε μια περίοδο μετανοίας και αποτοξίνωσης -σωματικής και ψυχικής- με μοναδικό προσανατολισμό τον Θεό και το Άγιο Πάσχα.

«Μετανοίας καιρός και δεήσεως ώρα», όπως λέει και το τροπάριο.

Όσοι, εδώ στην Αγία Γη, ζήσαμε και προλάβουμε τους παλαιούς αγιοταφίτες πατέρες, τον γέροντα Σεραφείμ τον Σαββαΐτη, τον γέροντα Θεοδόσιο της Βηθανίας, τον π. Σωφρόνιο τον τυπικάρη του Αγίου Κωνσταντίνου αλλά και πολλούς άλλους, διαπιστώσαμε πόσο πιστοί τηρητές ήταν των ιερών κανόνων, της νηστείας και του ιερού ηπδαλίου.

Ο π. Σεραφείμ νήστευε μέχρι τα 102 του χρόνια, ο μοναχός π. Φιλάρετος ο Κύπριος μέχρι τα 89 του χρόνια, ο π. Δαμασκηνός στον

Άγιο Σάββα μέχρι τα 90 του χρόνια, όχι μόνον αυτοί, αλλά και πόσοι άλλοι διακριτικοί πατέρες των Ιεροσολύμων...

Ίσως σε πολλούς φανεί ως υπερβολή, όμως υπήρχαν και υπάρχουν αγιοταφίτες πατέρες που νήστευαν και νηστεύουν με πλήρη αποχή από τροφή και νερό όλη την πρώτη εβδομάδα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και κοινωνούσαν και κοινωνούν το πρώτο Σάββατο των Νηστειών.

Εμείς οι νεώτεροι ως αμαθείς και αρχάριοι τους ρωτούσαμε: «Γιατί άραγε τόσο υπερβολή στη νηστεία;».

Και εκείνοι μας απαντούσαν τόσο σοφά και πατερικά: «Διότι, όσο ο έξω άνθρωπος φθείρεται, τόσο ο έσω άνθρωπος -τουτέστιν η ψυχή- ζωογονείται και τρέφεται! Όσο παιδεύουμε τη σάρκα και την κοιλία, τόσο ωφελείται το πνεύμα». «Καλύτερα», έλεγαν, «να φονεύσω εγώ τη σάρκα, παρά η σάρκα να φθείρει τη ψυχή μου που είναι αθάνατη!».

«Νηστεία, αγρυπνία, προσευχή ουράνια χαρίσματα λαβών». Καθώς και **«εγκράτεια, εκγύμνασις και της τροφής λιτότης και έγερσις εωθινή εστί μακροβιότης».**

Ήταν θυμάμαι Καθαροβδομάδα του 1995. Ένα μικρό γκρουπ Ελλήνων προσκυνητών είχε επισκεφθεί, στη Μονή των Ποιμένων, τον γέροντα Σεραφείμ. Τους έλεγε λοιπόν, μεταξύ άλλων: **«...μην είστε παιδιά μου πλεονέκτες, γιατί η πλεονεξία θα φέρει κακό, θα επιφέρει κρίση! Γιατί; Διότι αυτό που περισσεύει δεν είναι δικό σου, δεν είναι δικό μου, αλλά είναι του πτωχού, είναι της χήρας, του ορφανού, του αρρώστου, του φυλακισμένου ή όποιου άλλου έχει ανάγκη. Δεν είναι για τις τράπεζες του κόσμου τούτου, αλλά για αποταμίευση μέσω ελεημοσυών στις τράπεζες των ουρανών!».** Πόσο επίκαιρα είναι στις ημέρες μας τα λόγια του γέροντα Σεραφείμ,; Πόσο αληθινά ακούγονται τα λόγια του, εδώ που έχουμε φθάσει παγκοσμίως;

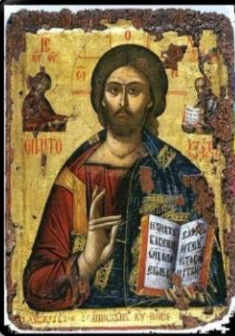
Μόλις έμπαινε η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή μας προέτρεπαν οι πατέρες σε ακόμα περισσότερη προσευχή. Μας προέτρεπαν σε εντονότερη ανάγνωση και μελέτη των θείων γραφών, των συναξαρίων, των βίων των αγίων μας. «Είναι σπουδαία τροφή», μας έλεγαν, «τροφή θεραπευτική-βιταμινούχα της ψυχής».

Ευλογημένοι μας αδελφοί,

δι' ευχών όλων των αγίων, είτε αυτή η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή που ξεκινά να είναι σαρακοστή νέας αρχής, κάθαρσης, αγιασμού, μετανοίας ειλικρινούς, θέωσης και ψυχοσωματικής μας ανάτασης και ανάστασης από την κάτω Ιερουσαλήμ προς την άνω.

Αμήν, γένοιτο.

Αρχιμανδρίτης Ιγνατίος,
Ηγούμενος Ιεράς Μονής των Ποιμένων,
εν Μπετ Σαχούρ, περιοχή Βηθλεέμ

**Ζήτησε από τον Κύριο
μεγάλα πράγματα. Να
σε κάνει ταπεινό. Να
σε κρατήσει καθαρό.
Να είσαι άγιος. Να
αυξήσει την πίστη σου.
Αυτά είναι τα
καλύτερα!**

Η Ανάσταση του Χριστού με τα μάτια των Πατέρων της Εκκλησίας

Άγιος Γρηγόριος Νύσσης

«Ἐπειδή λοιπόν, ἔπρεπε ὁ καλὸς ποιμένας νά δώσει τήν ψυχή του γιά χάρη τῶν προβάτων του, ὥστε μέ τόν ἴδιο τόν θάνατό του νά καταλύσει τόν θάνατο, τότε γίνεται καί γίνεται καί τά δύο. Ὁ ἀρχηγός τῆς σωτηρίας μας γιά τήν ἀνθρώπινη φύση, καί ἱερέας καί ἀμνός, μέ τό νά ἐνεργήσει τό θάνατο μέσα σ' ἐκεῖνο πού μπορεῖ νά δεχθεῖ τήν κοινωνία τοῦ πάθους.

Ἐπειδή ὁ θάνατος δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά χωρισμός τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, αὐτό πού ἐνώθηκε καί μέ τά δύο, τήν ψυχή δηλαδή καί τό σῶμα, δέν χωρίζεται ἀπό κανένα. Ἀλλά ἐπιμερίζοντας τόν ἑαυτό του καί στό σῶμα καί στήν ψυχή, μέ τήν ψυχή ἀνοίγει στό ληστή τόν παράδεισο καί μέ τό σῶμα σταματᾷ τή διαδικασία τῆς φθορᾶς. Κι' αὐτό ἀκριβῶς εἶναι ἡ κατάλυση τοῦ θανάτου, τό νά ἀδρανοποιηθεῖ ἡ φθορά ἐξαφανισμένη μέσα στή ζωοποιό φύση. Γιατί αὐτό πού πραγματοποιεῖται σ' αὐτά ἀποβαίνει κοινή εὐεργεσία καί δωρεά τῆς φύσης μας.

Καί ἔτσι συνενώνει μέ τήν ἀνάσταση ὅλα τά διαχωρισμένα αὐτός πού βρίσκεται καί στά δύο, πού παρέδωσε μέ τήν ἐξουσία πού ἔχει, τό σῶμα του στήν καρδιά τῆς γῆς, ὅπως ἔχει γραφεῖ (Ματθ. 12, 40), καί ἔδωσε τήν ψυχή του ἀπό ἴδιος του, ὅπως λέει στόν Πατέρα του, «στά χέρια σου παραδίνω τό πνεῦμα μου» (Λουκ. 23, 43), καί στό ληστή «ἀπό σήμερα θά εἶσαι μαζί μου στόν παράδεισο» (Λουκ. 23, 43). Γιατί δέν πρέπει νά πιστεύουμε πώς εἶναι κάπου ἄλλοῦ ἢ θεία ἐκείνη βιοτή, πού λέγεται παράδεισος, παρά μόνο μέσα στήν εὐρύχωρη παλάμη Τοῦ Πατέρα».

Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος

«Εἶναι ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως σήμερα καί τό ξεκίνημα εἶναι εὐνοϊκό. Ἄς καμαρώνουμε γιά τό πανηγύρι καί ἄς ἀγκαλιάσουμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Ἄς προσφωνήσουμε «ἀδερφοί», ἀκόμη κι' ἐκείνους πού μᾶς μισοῦν καί, πολύ περισσότερο, ἐκείνους πού ἀπό ἀγάπη ἔχουν κάμει ἢ ἔχουν πάθει κάτι. Ἄς δώσουμε συγχώρεση γιά ὅλα πρὸς χάρη τῆς Ἀναστάσεως. Ἄς δώσουμε συγχώρεση ὁ ἕνας στόν ἄλλο...

Χθές σταυρωνόμουν μαζί μέ τόν Χριστό, σήμερα δοξάζομαι μαζί Του. Χτές γινόμουν νεκρός μαζί Του, σήμερα γίνομαι ζωντανός μαζί Του. Χτές θαβόμουν μαζί Του, σήμερα ἀνασταίνομαι μαζί Του...

Ἄς γίνουμε ὅπως ὁ Χριστός, γιατί καί ὁ Χριστός ἔγινε ὅπως ἐμεῖς. Ἄς γίνουμε θεοί γι' Αὐτόν, ἐπειδή κι' Ἐκεῖνος ἔγινε ἄνθρωπος γιά χάρη μας.

Δέχτηκε τό χειρότερο, γιά νά δώσει τό καλύτερο. Ἐγινε φτωχός, γιά νά γίνουμε ἐμεῖς πλούσιοι μέ τή δική του φτώχεια. Ἐλαβε μορφή δούλου, γιά νά πάρουμε ἐμεῖς ἀπό Αὐτόν τήν ἐλευθερία. Κατέβηκε στή γῆ, γιά νά ὑψωθοῦμε στόν οὐρανό. Δοκιμάστηκε ἀπό πειρασμούς, γιά νά νικήσουμε. Ἀτιμάστηκε γιά νά μᾶς δοξάσει. Πέθανε γιά νά μᾶς σώσει, ἀνέβηκε στους οὐρανούς γιά νά τραβήξει κοντά Του ἐμᾶς πού βρισκόμαστε ριγμένοι κάτω μέ τήν πτώση στήν ἁμαρτία».

(Ἀπόσπασμα ἀπό τόν 1ο λόγο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου στό ἅγιο Πάσχα.)

Ευχαριστία, η πράξη που αντέχει πέραν του θανάτου

Έχετε σκεφτεί αλήθεια τι θα αντέξει στα Έσχατα, δηλαδή στην Βασιλεία του Θεού, απ' όλα αυτά τα πνευματικά παλαίσματα στα οποία ασκούμαστε; Στην Βασιλεία του Θεού άραγε θα νηστεύουμε; Θα προσευχόμαστε; Θα εγκρατευόμαστε; Θα κηρύττουμε ή θα κάνουμε κατηχητικό; Όχι, τίποτε από όλα αυτά. Τι θα μείνει απ' ότι υπάρχει στην παρούσα φάση ζωής στην αιωνιότητα του Θεού; Η δοξολογία και ευχαριστία. Αυτή θα είναι η αιώνια γλώσσα μας, ο τρόπος κοινωνίας μας με τον Θεό. Η αγάπη που θα ξεσπά σε ατελεύτητη δοξολογία.

Γι' αυτό και στην εν Χριστώ ζωή η δοξολογία κατέχει την πιο υψηλή θέση των αρετών. Είναι η μόνη ανθρώπινη πράξη που αντέχει πέρα του θανάτου, που θα συνεχίσει να υπάρχει όταν όλα τα άλλα θα έχουν σταματήσει.

Ο Άγιος Παΐσιος συνήθιζε να λέει, «Το «Δόξα σοι ο Θεός» να μη λείπει ποτέ από τα χείλη σας. Εγώ, όταν πονάω, το «Δόξα σοι ο Θεός» έχω για χάπι του πόνου, τίποτε άλλο δεν με πιάνει. Το «Δόξα

σοι ο Θεός» είναι ανώτερο και από το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με»...».

Ο δε μεγάλος όσιος ο Παπα-Τύχων της Καψάλας συμβούλευε : «Το «Κύριε ελέησον» έχει εκατό δραχμές, το «Δόξα σοι ο Θεός» έχει χίλιες δραχμές, είναι δηλαδή πολύ πιο ακριβό». «Ο Παπα-Τύχων είχε φθάσει στον χώρο της δοξολογίας, και αντί για την ευχή είχε την δοξολογία. Συνέχεια άκουγε κανείς από το στόμα του το «Δόξα σοι ο Θεός, δόξα σοι ο Θεός», και όλες σχεδόν οι ημέρες του χρόνου ήταν γι' αυτόν Διακαινήσιμες, αφού ζούσε πάντα την πασχαλινή χαρά».

Κι όμως οι άνθρωποι, περισσότερο απαιτούμε και ζητάμε, παρα δοξάζουμε και ευχαριστούμε. Το βλέπουμε ξεκάθαρα στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής IB Λουκά (ιζ' 12-19). Οι δέκα λεπροί όταν βλέπουν τον Χριστό στην περιοχή τους, σπεύδουν να ζητήσουν την θεραπεία τους. Ο Χριστός γεμάτος έλεος τους την προσφέρει. Κι όμως από τους δέκα αυτούς ανθρώπους που λαμβάνουν την θεραπεία, μονάχα ο ένας γυρνάει να πει ευχαριστώ. Οι άλλοι εννέα που είναι; Πήραν το δώρο της θεραπείας αλλά ξέχασαν ποιος τους το έδωσε. Ποιος τους το χάρισε. Το ίδιο πράττουμε και εμείς στην καθημερινότητα μας, γευόμαστε τα δώρα του Θεού, αλλά τα θεωρούμε αυτονόητα, τα εκλαμβάνουμε ως ατομικά μας δικαιώματα, ξεχνάμε ότι η πηγή της ζωής και κάθε αγαθού, δεν είμαστε οι ίδιοι αλλά κάποιος Άλλος.

Έχει όμως τεράστια σημασία και δεν πρέπει να διαφύγει της προσοχής μας, το ποιος τελικά είναι αυτός ο άνθρωπος που επέστρεψε να ευχαριστήσει τον Χριστό για την θεραπεία. Είναι ένας αλλοεθνής. Ένας Σαμαρείτης. Μόνο τυχαίο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί το γεγονός. Αυτός που δοξάζει τον Θεό, δεν είναι ένας ιουδαίος ένας «εκλεκτός», ένας άνθρωπος θα λέγαμε σήμερα της θρησκείας. Αλλά κάποιος που δεν ανήκε στην φυλή του Ισραήλ, σε εκείνους που πίστευαν ότι ο Θεός τους ανήκει και τον ορίζουν, ότι είναι δικός τους κατά αποκλειστικότητα.

Η Ευαγγελική διήγηση βάζοντας έναν αλλοεθνή Σαμαρείτη, να επιστρέψει ως τον μόνο που ευχαριστεί τον Θεό για την θεραπεία, ουσιαστικά στέλνει ένα ηχηρό μήνυμα σε όλους εκείνους που

πιστεύουν ότι υπάρχουν ιεροί λαοί και γλώσσες, ανώτερες και κατώτερες φυλές ή εκλεκτοί του Θεού. Για τον Θεό υπάρχει μονάχα ο άνθρωπος για τον οποίον ο Χριστός σταυρώθηκε και αναστήθηκε καταργώντας τον θάνατο. Τίποτε και κανένα εξωτερικό στοιχείο, καμία διάκριση ούτε ακόμη και η θρησκεία δεν μπορεί να μειώσει την μεγάλη και απροϋπόθετη αγάπη του Θεού για τον κάθε άνθρωπο. Για τον Θεό ο άνθρωπος είναι ο μεγάλος έρωτας του και θα κάνει τα πάντα αρκεί να τον ενώσει αιώνια μαζί Του. Στον άνθρωπο μένει ένα μονάχα, η δοξολογία και ευχαριστία σε αυτή την αγάπη που δεν γνωρίζει τέλος.

Κλείνοντας το κείμενο μας αξίζει να ακούσουμε τον Όσιο Πορφύριο να μιλάει για την εσχατολογική αξία της Δοξολογίας και Ευχαριστίας, τα ανώτερα μαθηματικά της εκκλησίας όπως έλεγε: "Ο Θεός θέλει να ομοιωθούμε με τους αγγέλους. Οι άγγελοι μόνο δοξολογούν τον Θεό. Αυτή είναι η προσευχή τους, μόνο η δοξολογία.

Είναι λεπτό πράγμα η δοξολογία· ξεφεύγει απ' τα ανθρώπινα.

Εμείς είμαστε άνθρωποι πολύ υλικοί και χαμερπείς, γι' αυτό και προσευχόμαστε στον Θεό ιδιοτελώς. Τον παρακαλούμε να μας τακτοποιήσει τα θέματά μας, να πάνε καλά τα καταστήματά μας, οι υποθέσεις μας, η υγεία μας, τα παιδιά μας.

Προσευχόμαστε, όμως, ανθρώπινα και με ιδιοτέλεια.

Η δοξολογία είναι ανιδιοτελής προσευχή.

Οι άγγελοι δεν προσεύχονται, για να κερδίσουν κάτι, είναι ανιδιοτελείς.

Ο Θεός έδωσε και σ' εμάς αυτή τη δυνατότητα, να είναι η προσευχή μας μία διαρκής δοξολογία, προσευχή αγγελική. Εδώ βρίσκεται το μεγάλο μυστικό.

Όταν μπούμε σ' αυτή την προσευχή, θα δοξάζουμε τον Θεό συνεχώς, αφήνοντάς τα όλα σ' Αυτόν, όπως εύχεται η Εκκλησία μας: «...πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα».

Αυτά είναι τα «ανώτερα μαθηματικά» της εκκλησίας μας...."

www.exomologistetokirio.gr

Χαριτωμένες στιγμές μελών της ενώσεώς μας

Την Κυριακή 7/2 τ.ε. ετελέσθη η εις πρεσβύτερον χειροτονία του τακτικού μέλους της ενώσεως μας διακόνου πατρός Γερασίμου Στεργίου εις την πόλη και την ιερά μητρόπολη Αρτης. Ο σεβασμιότατος μητροπολίτης Αρτης κ.κ. Καλλίνικος πλαισιούμενος από πλειάδα ιερέων και πλήθους πιστών λαού ετέλεσε το μυστήριο των μυστηρίων της αναιμάκτου ιερουργίας.

Παρευρέθη καταυτόν και ο πνευματικός μας πατέρας π.Απόστολος Θεολόγου, ο οποίος λόγω εκτάκτου αδιαθεσίας δεν ελειτούργησε και παρέμεινε συμπροσευχόμενος στο ιερό βήμα.

Μετά από εμπνευσμένη προσλαλιά του σεβασμιωτάτου προς τον υποψήφιο για το ύψος και την αξία της αγίας ιεροσύνης, ετελέσθη το μυστήριο της χειροτονίας. Η χάρις του παναγίου και τελεταρχικού Πνεύματος η τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα επλήρωσε τον χώρο του περικαλούς ιερού ναού του Οσίου πατρός ημών Μαξίμου του Γραικού και πάντες ευφράνθημεν οσμήν ευωδίας πνευματικής. Ο σεβασμιότατος εκάλεσε τον πνευματικό μας πατέρα και πνευματικό του πατρός Γερασίμου να

θέσει επί της κεφαλής του ήδη πρεσβυτέρου πατρός Γερασίμου το ιερόν καλιμαύχιον ευχόμενος σ' αυτόν να λειτουργεί πάντοτε ως να είναι η πρώτη και η τελευταία λειτουργία του επί της γης.

Με χαρά και εμείς ευχόμαστε στον πνευματικό μας αδελφό πατέρα Γεράσιμο αξίως της ιεροσύνης να πολιτεύεται και να διακονεί πάντοτε τον Κύριον μας Ιησούν Χριστόν δομήτορα της μιας Αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας την εν πνεύματι ταπεινώσεως προσευχήν και υπέρ ημών των αδελφών του.

Εν ταυτώ, ευχαριστούμεν υηκώς τον σεβασμιότατον μητροπολίτη κ.κ. Καλλίνικο για τη στοργή, το ενδιαφέρον και την πατρική του αγάπη προς τον πνευματικό αδελφό μας.

Εκ της ενώσεως.

Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν

Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν.

Βίου τὸ κέρδος, ἐκβιοῦν καθ' ἡμέραν.

Γίνωσκε πάντα τῶν καλῶν τὰ δράματα.

Δεινὸν πένεσθαι, χειρόν δ' εὐπορεῖν κακῶς.

Εὐεργετῶν νόμιζε μιμεῖσθαι Θεόν.

Ζήτηε Θεοῦ σοι χρηστότητα χρηστὸς ὢν.

Ἡ σὰρξ κρατεῖσθω καὶ δαμαζέσθω καλῶς.

Θυμὸν χαλίνου, μὴ φρενῶν ἔξω πέσης.

Ἄρχιζε πάντα ἀπ' τὸ Θεὸ καὶ πάντα τελείωνε μαζί του
Βίου τὸ κέρδος εἶν' αὐτό: τὴ μέρα σου καλὰ νὰ τελειώνεις
Γνώριζε ὅλα τὰ καλὰ ἔργα τῶν δικαίων

Δεινὸν τὸ νὰ πεινάει κανεῖς, μὰ φοβερότερος ὁ πλοῦτος ὁ παράνομος

Εὐεργετεῖς; Μάθε λοιπὸν πῶς τὸ Θεὸ μιμεῖσαι.

Ζήτηε ἀπ' τὸ Θεὸ νὰ σοῦ εἶναι σπλαχνικός, σὰν ὅμως εὐσπλαχνος εἶσαι καὶ ἐσὺ

Ἴστη μὲν ὄμμα, γλῶσσα δὲ
στάθμην ἔχοι.

Κλείς ὡσὶ κείσθω, μηδὲ
πορνεῦοι γέλως.

Λύχνος βίου σοι παντὸς
ἠγείσθω λόγος.

Μὴ σοι τὸ εἶναι τῷ δοκεῖν
ὑπορρέοι.

Νόει τὰ πάντα, πᾶσσε δ' ἄ
πράσσειν θέμις.

Ξένον σεαυτὸν ἴσθι, καὶ τίμα
ξένους.

Ἵστ' εὐπλοεῖς, μάλιστα μέμνησο
ζάλης.

Πάντ' εὐχαρίστως δεῖ δέχεσθαι
τὰκ Θεοῦ.

Ῥάβδος δικαίου πλεῖον, ἢ τιμὴ
κακοῦ.

Σοφῶν θύρας ἔκτριβε,
πλουσίων δὲ μή.

Τὸ μικρὸν οὐ μικρόν, ὅταν
ἐκφέρῃ μέγα.

Ἵβριν χαλίνου, καὶ μέγας ἔση
σοφός.

Φύλασσε σαυτὸν, πτῶμα δ'
ἄλλου μὴ γέλα.

Χάρις φθονεῖσθαι, τὸ φθονεῖν
δ' αἰσχρος μέγα.

Ψυχὴ θύοιτο μᾶλλον ἢ τὸ πᾶν
Θεῶ.

Ἵτὶς φυλάξει ταῦτα, καὶ
σωθήσεται;»

Ἡ σάρκα ἢ ἀνθρώπινη νὰ
συγκρατεῖται πρέπει καὶ νὰ
δαμάζεται γερὰ

Θυμὸ χαλίνωνε, μὴ πέσεις ἔξω
ἀπὸ τῆ λογικῆ

Ἵσια ψηλά τὸ βλέμμα σου, στῆ
γλῶσσα νὰ ἔχεις μέτρο

Κλειδὶ στ' αὐτιά νὰ βρίσκεται,
τὸ γέλιο σου νὰ ἔναι σεμνὸ

Λυχνάρι νὰ πορεύεται ἢ λογικῆ
μπροστὰ ἀπὸ κάθε σου ἔργο

Μὴ σοῦ γλυστράει κάτω ἀπ'
ὅ,τι φαίνεται, ἐκεῖνο ποῦ

ὑπάρχει

Νὰ ἐρευνᾷς τὰ πάντα μὲ τὸ
νοῦ, ὅμως νὰ πράττεις ὅσα

ἐπιτρέπονται

Ξένος πὼς εἶσαι, μάθε το καλά.

Γι' αὐτὸ τίμα τοὺς ξένους

Ἵταν στῆ γαλήνη ταξιδεύεις,
τότε νὰ θυμᾷσαι τῆ φουρτούνα

Πάντα νὰ δέχεσαι εὐχάριστα,
ὅσα ἀπὸ τὸ Θεὸ προέρχονται

Ραβδὶ νὰ σὲ χτυπᾷ τοῦ δίκαιου
καλύτερα, παρὰ ὁ κακὸς νὰ σὲ

τιμᾷ

Στὶς θύρες τῶν σοφῶν νὰ
πηγαινοέρχεσαι, μακρὰ ἀπ' τὶς

θύρες τῶν πλουσίων

Τὸ μικρὸ, μικρὸ δὲν εἶναι ὅταν
σὲ κάτι μέγα ὀδηγεῖ

Ἵβριν χαλίνωνε, μακρὰ ἀπ'
τὴν ἔπαρση μέγας σοφὸς νὰ

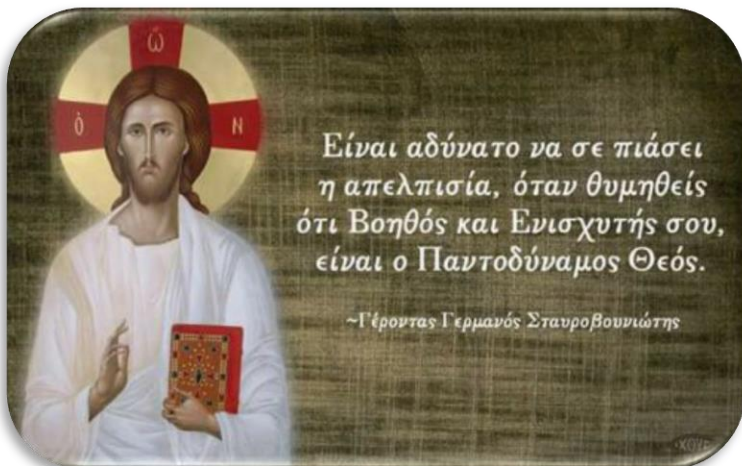
γίνεις

* (Γρηγορίου Ναζιανζηνού,
Ἔπη ἠθικά, Λ', ed. J. – P.
Migne, PG 37, 908.12-910.10)

Φυλάξου σὺ ἀπ' τὸ πέσιμο,
σὰν ὅμως ἄλλος πέσει, μὴ
γελαῖς
Χάρισμα τὸ νὰ σὲ φθονοῦν,
αἷσχος καὶ μέγα, νὰ φθονεῖς
ἐσὺ
Ψυχὴ πού στὸ Θεὸ
προσφέρεται, εἶναι ἡ καλύτερη
θυσία
Ἦ, ποιὸς θὰ τὰ φυλάξει ὅλα
αὐτά; Αὐτὸς καὶ θὰ σωθεῖ!

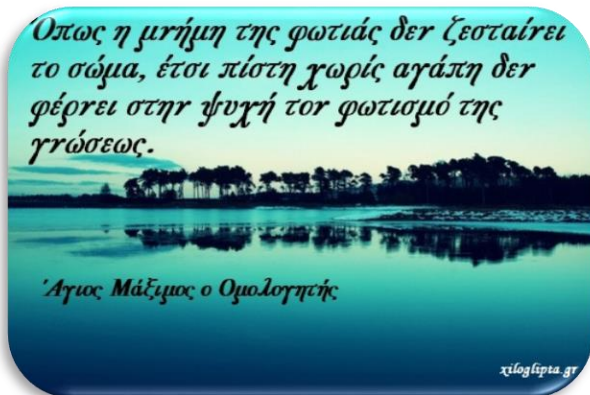
Ἄν ἀγωνίζεσαι τὸν ἀγώνα τὸν καλὸ,
ὁ Θεὸς θὰ σὲ ἐνισχύσει.
Στὸν ἀγώνα ἐντοπίζουμε
τὶς ἀδυναμίες, τὶς ἐλλείψεις
καὶ τὰ ἐλαττώματά μας
Εἶναι ὁ καθρέφτης
τῆς πνευματικῆς μας καταστάσεως.
Ὅποιος δὲν ἀγωνίστηκε,
δὲν γνώρισε τὸν ἑαυτὸ του.

Ἅγιος Νεκτάριος

Είναι αδύνατο να σε πιάσει
η απελπισία, όταν θυμηθείς
ότι Βοηθός και Ενισχυτής σου,
είναι ο Παντοδύναμος Θεός.

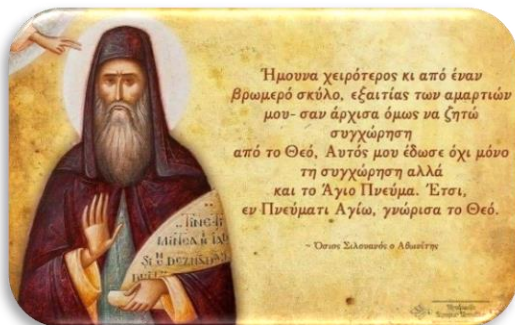
~Γέροντας Γερμανός Σταυροβουνιώτης

Όπως η μνήμη της φωτιάς δεν ζεσταίνει
το σώμα, έτσι πίστη χωρίς αγάπη δεν
φέρει στην ψυχή τον φωτισμό της
γνώσεως.

Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής

χιλοβίρια.gr

Ήμουν χειρότερος κι από έναν
βρωμερό σκύλο, εξαιτίας των αμαρτιών
μου- σαν άρχισα όμως να ζητώ
συγχώρηση
από το Θεό, Αυτός μου έδωσε όχι μόνο
τη συγχώρηση αλλά
και το Άγιο Πνεύμα. Έτσι,
εν Πνεύματι Αγίω, γνώρισα το Θεό.

- Όσιος Σαλαβάριος ο Αβασίτης

